

pligtig til at deltage i de Møder, hvor hans Nærværelse kræves.

Til § 10.

Da Undervisningen af de døvstumme Børn er obligatorisk og bortset fra de faa privat underviste foregaar paa de dertil indrettede Anstalter, vil Børnenes Optagelse paa disse i de allerfleste Tilfælde medføre en mangeaarig tvungen Adskillelse af Forældre og Børn.

I Betragtning heraf er det forstaaeligt, at Forældrene allerede i lang Tid har næret et levende Ønske om at komme i nøjere Forbindelse med Børnene og at kunne have et vist Indseende med dem under deres Ophold paa Anstalterne saavel som med de Plejehjem, hvor en Del af Børnene er anbragt under Anstaltsopholdet.

Dette Ønske har man ment at kunne imødekomme ved at foreslaa, at der ved Døvtummeanstalterne paa lignende Maade som ved de højere Almenskoler oprettes et Forældrenævn og holdes Forældremøder.

Forældrenævnets Medlemmer bør kun have Ret til at besøge Plejehjemmene under Ledsagelse af vedkommende Forstander eller en af denne dertil bemyndiget, og de bør ikke være berettigede til paa Stedet at fremsætte Kritik.

Det maa anses for ønskeligt, at der tillægges Forældrenævnets Medlemmer Ret til indenfor visse Grænser at faa deres Udgifter til Rejser i Anledning af Besøg paa Anstalterne dækkede af Statskassen; men man har intet optaget herom i Lovforslaget, idet man har ment, at dette Forhold bør ordnes af Administrationen og Bevillingsmyndighederne.

Til § 11.

Der er for Tiden ved hver af Anstalterne antaget en praktiserende Læge som Huslæge, hvorhos den ved Institutet i København antagne Læge tillige fungerer som Specialist i Næse-, Øre- og Hals sygdomme for samtlige Anstalter og i denne Egenskab tilser Børnene 1 Gang aarligt. Der er ikke antaget nogen Øjenlæge, men i paakommende Tilfælde henvender Anstalten sig til en nærboende Specialist paa dette Omraade.

Ved samtlige Anstalter finder der Tandbehandling Sted.

Medens det er af stor Vigtighed, at Børnenes Ører regelmæssigt tilses og, naar det er nødvendigt, underkastes Lægebehandling, maa det anses som ikke mindre paakrævet, at der ogsaa føres regelmæssigt Tilsyn med Børnenes Øjne, idet visse Øjen-

sygdomme er særlig hyppige hos døvstumme. De døvstumme Børns Syn bør derfor saa tidligt som muligt undersøges og om fornødent underkastes Behandling, hvad der ogsaa af den Grund er særlig vigtigt, at det jo hovedsageligt er gennem Synet, at det døvstumme Barn træder i Forbindelse med Omverdenen.

Om Eftersyn af Ører, Øjne og Tænder har man ikke villet fastsætte bestemte Regler i Loven, men saadant Tilsyn bør formentlig finde Sted mindst en Gang om Aaret.

Til § 12.

Da den Undervisning, der gives døvstumme, er af en særlig Art, bør der gives Døvtummelærerne Adgang til en paa denne Undervisning beregnet Uddannelse. Det foreslaas derfor, at der gives de unge Lærere Adgang til i Konstitutionstiden at gennemgaa en saadan paa den særlige Døvtummeundervisning beregnet Uddannelse, idet det maatte befrygtes, at Kravet om en saadan Uddannelse som Betingelse for Konstitution i Lærerembeder vilde virke hæmmende paa Tilgangen af nye dygtige Kræfter.

Til § 13.

Den private Børnehave for døvstumme i Fredericia oprettedes i 1912 paa Initiativ af den nuværende Leder Vilhelm Larsen, der var Lærer ved den kgl. Døvtummeskole i Fredericia. Børnehaven holdtes i Gang for private Midler indtil 1. April 1914; siden da har den modtaget Tilskud af Statskassen, der i 1921—22 udgjorde 55 000 Kr., i 1922—23 48 000 Kr., i 1923—24 47 300 Kr. og i 1924—25 52 500 Kr., foruden Lederens Lønning som Lærer ved ovennævnte Døvtummeskole, idet han har erholdt Tilladelse til at blive staaende som Lærer udenfor Nr.

Børnehavens Opgave har været at afhjælpe den Vanskelighed, det kan være for døvstumme Børns Forældre at have Børnene i Hjemmet indtil den undervisningspligtige Alders Indtræden. Det døvstumme Barns Stilling i Hjemmet kan være meget uheldig, idet det er udelukket fra at gøre sig forstaaeligt, og det kan da være af stor Betydning, at Børnene kan anbringes paa et Sted, hvor de kan blive plejede og paabegynde en for døvstumme særligt anlagt Undervisning, og ikke mindst for de senere døvblevne Børn kan det være af Betydning, at de straks kommer under en saadan Paavirkning, at Taleevnen kan bibeholdes og videreudvikles. Børnehaven maa derfor betragtes som et vigtigt Led i Forsorgen for de døvstumme.